

[Knud Lind]

udvise særlig agtpågivenhed for børn, der opholder sig på eller ved vej, viser det sig desværre, at denne paragraf ikke bliver overholdt til punkt og prikke. Det viser den uhyggelige statistik, forslagsstillerne har optrykt i bemærkningerne. Jeg vil i den forbindelse rose VS for deres fyldige kommentarer, og jeg er enig med VS i, at uenighed imellem justitsministeriet og Danmarks Lærerforening om vilkårene for lærernes medvirken ikke må standse en rimelig undersøgelse.

Cykelstier mener vi imidlertid er et amtsligt eller rent kommunalt anliggende, og behovet vil naturligt medføre et pres på den enkelte kommunalbestyrelse. Det er altså et spørgsmål om en prioritering af de kommunale opgaver, og denne prioritering vil afhænge af, hvor stort et behov der er hos den lokale befolkning.

For så vidt angår en nedsættelse af hastighedsgrænserne er der jo allerede i den nuværende færdselslov mulighed for at lave lege- eller stilleveje. Man kunne forsøge med differentieret brug af hastighedsgrænser i boligområderne. Dog må det bemærkes, at man skal passe på ikke at få en alt for stor skilteskov, idet det er et spørgsmål, om trafikkanterne vil bemærke dem.

Punkt 1 i beslutningsforslaget har også et positivt indhold, hvis man skal tage ordet »voldsanvendelse« for dets pålydende, det vil sige en overskridelse af den almindelige revselsesret, men der findes allerede i den nuværende straffelovs § 244 m.v. forholdsregler mod den slags voldsanvendelse.

Punkterne 2, 3, 4, 6 og 8 må opfattes som et marxistisk forsøg på at splitte kernefamilien og underminere forældremyndigheden. Børnene er forældrenes og ikke samfundets indtil deres fyldte 18. år. Man kan diskutere, om myndighedsalderen skal nedsættes til f. eks. 16 år, alt efter om man skønner, at de unge af i dag er tidligere modne og tidligere selvstændige, men vi ønsker ikke at røre ved forældremyndigheden endsiges revselsesretten.

Mange af de politiske uroligheder, husbesættelse m.v. kunne have været undgået, hvis forældrene på et tidligere tidspunkt havde brugt revselsesretten og opfyldt opdragelsespligten i stedet for at lade børnene sejle deres egen sø, mens forældrene falder i søvn foran TV-apparatet eller overlader børneopdragelsen til Ungdomredaktionen eller P4. P 4 var med ved den voldelige husbesættelse af

Mekanisk Musikmuseum for at gejle den øvrige radiolyttende ungdom op. Journalisterne undgik straf, mens børnene fik fængselsstraf.

Mange konflikter udspringer af forældrenes udnyttelse af deres myndighedsret, siger man hos VS. VS mener dermed, at der ikke ville opstå konflikter i hjemmet, hvis børnene helt og holdent fik lov til at gøre, som det passede dem. Deri tager VS ganske fejl. Se blot på de mange problemer, man har i skolerne i dag, hvor lærerne går i evig frygt for at blive udsat for vold fra elevernes side. Det er et af eksemplerne.

Selvfølgelig skal forældrene lægge nogle faste rammer for børnene. Børn føler sig usikre, hvis de ikke har nogle faste rammer for, hvad de må og hvad de ikke må. Man taler om, at forældrene udnytter deres ret til enevældigt at diktere sengetid, udgangstilladelser, påklædning, hårlængde, omgangskreds m.v. Det er da ganske naturligt, at forældrene udnytter det.

Mine 5 minutter ser ud til at være gået meget hurtigt, så jeg vil komme igen i anden omgang.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

De 5 minutter har været 5 minutter.

Birgith Mogensen (CD):

Som tidligere sagt mener CD, at børnekommissionens betænkning indeholder mange gode facetter, men ved samme lejlighed nævnte vi, at betænkningen var stærkt domineret af en venstreorienteret tendens. Denne tendens udarter i VS-forslaget om børns rettigheder og sikkerhed. Ordet »børnefamiliepolitik« er udeladt i hele oplægget. I stedet for bruges begrebet »børnepolitik«, og nogle af forslagets 9 punkter tangerer ønsker om børnemagt. Hvis disse punkter blev ophøjet til lov, ville det omgående være nødvendigt at vedtage en kontrollov, hvis formål var at beskytte forældrene mod deres store børn. For at fuldende komplekset kunne man også tænke sig love, der forbød børn at fornærme og slå hinanden osv.

Vi har i forvejen så mange love på alle områder, at hverken folketingsmedlemmer, jurister eller den øvrige befolkning kan konsumere ret mange flere. Vi burde for længst have nedsat et hurtigarbejdende udvalg til